

[Jesper Simonsen.]

raade i Europa, kan det ikke vel tænkes, at en Krig skulde komme til at foreligge, uden at en eller anden af de Stater, som deltager i den, ikke er Deltager i Haagerkonventionerne, og dermed skulde saa deres Gyldighed være ophørt. Saa divergerende er Anskuelserne om Omraadet for Haagerkonventionerne. Som Hovedargument for Opretholdelsen af Venstres Militærordning er Haagerkonventionerne altsaa i hvert Fald ikke velegnede, uden at jeg i øvrigt nu igen skal komme ind paa en Diskussion om, hvilket Omraade de maatte have.

Dernæst beder jeg ærede Medlemmer lægge Mærke til, at mod min Redegørelse for, hvad Haagerkonventionerne i det Omfang, hvori de endnu maatte gælde, paa lægger Staterne, hvilke Forpligtelser de afføder, er ingen Indsigelse fremkommet. Resultatet kan jeg da kort sammenfatte i, at Danmark ikke i internationale Aftaler har nogen som helst Forpligtelse til at opretholde et Militærvæsen, ingen Pligt til Krigsførelse, men fuld Frihed til at ændre sit bevæbnede Beredskab overensstemmende med de foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen stillede det positive Spørgsmaal til mig, hvornaar Ordførere for Venstre, Venstres Talsmænd i Fortiden, havde hævdet Synspunkter af den Art, som jeg paastod laa til Grund for Udarbejdelsen af disse Lovforslag. Ja, det maa da vistnok være en Fortalelse, for det ærede Medlem kan ikke være i Tvivl om, at mange, mange af Venstres Ordførere i gamle Dage hævdede lignende Synspunkter. Vi har her i Dag faaet dokumenteret J. C. Christensens Udtalelser i den Henseende, Udtalelser, der gik ud paa, at vi skal kunne konstatere vor Neutralitet, vi kan ikke gaa videre; om Kamp kan der blive Tale, men ikke længere end til, at man ikke med en Haandfuld Folk eller med et enkelt Skib skulde kunne besætte Danmark. Ja, men det er netop den Slags Overtrædelser i Forhold til Danmark, det foreslaaede Vagtværn tilsigter at træffe Foranstaltninger imod, det, som er foreslaaet her, stemmer ganske med de Synspunkter, J. C. Christensen gjorde sig til Talsmand for den Gang. I øvrigt behøver jeg blot at nævne Navne som Hørup og Vilhelm Lassen, man kan jo nævne mange flere. Ganske vist, og det kan det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen holde sig til, og det er formentlig ogsaa det, det ærede Medlem vil, talte man ikke den Gang som nu om Spørgsmaalet isoleret Afrustning, for der kunde slet ikke være Tale om andet

end isoleret Afrustning. Man talte heller ikke den Gang, før det radikale Venstre blev dannet — det er jo den Tid, Diskussionen drejer sig om —, om Folkenes Forbund og Kellogg-Pagten. Nej, det er ganske klart, det gjorde man ikke, fordi der er kommet en Udvikling imellem, som gør, at der nu bringes andre Momenter ind i Debatten, men Synspunkterne med Hensyn til Danmarks Opgave, Danmarks hele militærpolitiske Stilling, Danmarks Militærmagt var ganske de samme som dem, der nu hævdes fra vor Side.

Det ærede Medlem Hr. Holstein erkendte, at ogsaa i det Tilfælde, at man indrettede et Militærvæsen efter Venstres Forslag eller efter de Konservatives Forslag, stod man overfor en vanskelig Afgrænsning, ja, overfor en endnu mere vanskelig Afgrænsning af, naar man skal anvende det, og naar man ikke skal anvende det. Naar man har et saadant Militærvæsen, har man ikke noget Synspunkt for, hvornaar man skal bringe det til Anvendelse, og hvornaar man ikke skal bringe det til Anvendelse. Indretter man det paa den Maade, som er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag, har man de Synspunkter, som jeg har fremhævet, og som ogsaa er fremhævet af andre ærede Medlemmer ved tidligere Lejligheder. Det ærede Medlem Hr. Holstein anviste som Fremgangsmaade ved en saadan Afgørelse, at man skulde skønne over Tilfældet. Hvis man har en Ordning som den af 1922 eller en Ordning som den, Venstre foreslog, bliver Svaret utvivlsomt ikke lettere for den ansvarlige Regering, der maatte sidde med et saadant Apparat, end det maatte blive efter Vagtværnsforslaget. Jeg vil hævde, at det omvendte i høj Grad vil være Tilfældet.

Jeg stillede det positive Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, hvor det ærede Medlem vilde trække denne Grænse. Det ærede Medlem svarede mig ikke paa det Spørgsmaal, men kom med en Udtalelse, der skulde være en Parade, og som gik udenom Spørgsmaalet, idet det ærede Medlem citerede et Par Linier af en Forholdsordre, som blev givet under Krigen, men en Forholdsordre, som blev givet af de ansvarlige Myndigheder under Krigen *overfor bestemte Situationer* og med det Forbehold, at den er givet indtil videre og naturligvis med Regeringens fulde Frihed til at gribe ind og ændre den og tage Bestemmelse i paakommende Tilfælde. En saadan Forholdsordre vil det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen vel ikke have udstedt for en Venstreregering, hvis det er den, der skal sidde med Ansvaret og træffe Afgø-